

[1991]

C
H
C

SÍHOMOS

N^{*}
2

28

XUÑO

NOVAS ROSAS NOVAS ROSAS

TELÉFONO DE INFORMACIÓN GAI. MADRID

O Colectivo Gai de Madrid ven de por en marcha, dende marzo deste ano, o CENTRO DE INFORMACIÓN GAI, composto por unha asesoría xurídica, unha asesoría psicolóxica e un servizo de información (GAI INFORM) sobre temas de homosexualidade, sexualidade en xeral, relacions, saúde, movemento gai, turismo, ócio, cultura, internacional, ensino, dereitos, etc, co que vos podedes por en contacto ó traveso do teléfono n. 5230070 (91).

Xa que logo, non tedes por que ir de despistados se parades pola capital do reino de castela.

Felicidades ó COGAM.

NOVA REVISTA GAI PORTUGUESA

Hai un mes saiu á rúa "CUMPLICE", a primeira revista de temática gai en Portugal (país, todo hai que dici-lo, que carece de sex-shops). Os nosos irmáns portugueses esgotaron xa o primeiro número, co que nós ainda non nos puidemos facer. CUMPLICE está á venda en kioskos e "centros comerciais", lugares habituais do "engate" (ligoteo).

Darémosvos máis detalles en tanto podamos facernos con algún exemplar.

(ENVIADO ESPECIAL. LISBOA)

"RADICAL GAI".

É o nome do novo grupo que ven de xurdir en Madrid. Seica a súa primeira intención e a de facer solicitude de ingreso na COFLHEE (Coordinadora de Frentes de Liberación Homosexual do Estado Español).

Sempre é de agradecer a aparición de novos grupos gais, e máis ainda se se suman á loita conxunta desta coordinadora que, como saberedes, é maioritaria no estado e está desvinculada de calesquera intereses políticos e/ou institucionais.

Agardamos ter una longa e fructífera relación con estes mozos "radicais".

Dende Compostela, MOITAS FELICIDADES.

DES-INFORMACIÓN SEXUAL OU TE DEUM-PASMO?

Na escola-taller "Terra e Mar" de Ferrol por aquello da formación integral do alumnado, é un supór, convidaron ao autodenominado Centro de Planificación Familiar -compre lembrar que non depende nen económico nin organicamente da Diócese de Mondoñedo, a pesares da intervención do psicólogo encarregado do que foi unha disertación digna dun púlpito no dia da Sta. Patrona, brillante en ideoloxía vaticana estilo século XIX.

Sexualidade feminina? E iso, de existir, que seria? Por fisioloxía, psicólogo dixit, as mulleres tardamos tanto en descobrir o desexo que, agardando tan perturbador milagro, pode pasar-se-nos a adolescencia, a mocidade, levar vintecinco anos na economía sumerxida, mesmo ser licenciadas en terapias sexolóxicas, que da teoria non somos quen de sair. Anque con a primeira regra algo cambea. Que seria de nós sen a menstruación? Benditas dores de ovários, cánta sensualidade!

Sexualidade infantil? As nenas, nada de nada, porque o seu corpo non llo pide e a natureza é-che así de listiña e, por unha vez, non fai distingos por mor do xénero; nenos e nenas, nen sinten, nen padecen, nen disfrutan, seguro que por estar non limbo... dos xustos. Os corpos devén de ser apariéncia pura.

O "despertar sexual" dos varóns, o que nas mulleres é perpetua somnoléncia, supón -non sabemos se por experiencia propia- unha espécie de adicción exclusiva, un frenesi masturbador, unha compulsión xenital que só decrece con a véllez ou, vai ti saber, se con o matrimonio.

Homosexualidade, lesbianismo? Meros accidentes que acontecen rarísima vez por estranas desviacións que non acertan a explicar e temas, xa que logo, que non requiren nen de medio minuto. Silencio e aparte.

Rebúmbio no auditório. Pasmo xeral. Discrepancias. Indignación. Preguntas. Explicacións. Mesmo un receso para tentar calmar os ánimos. O que non conqueriron foi modificar tan peculiares puntos de vista: quedou en minoría solitária per con o poder dese posto que tiña que estar ao noso servizo.

Unha confidéncia: prefero topar con a igrexa dos hábitos identificáveis e non con cregos laicos con aires de científicos.

ENCARNA SEGADE.

NOVAS ROSAS NOVAS ROSAS NOVAS

O 25% DOS VARÓNS INGLESES SON HOMOSEXUAIS

...E logo de se pasear pola capital do reino (cáseque) unido, Madame Cresson, primeira ministra da Fráncia, magoada e ferida no amor de seu, aseverou que un cuarto dos varóns ingleses son uns homosexuais. A porcentaxe cecais non sexa tan desmesurada... O dramático do caso (ou o cómico, que das dúas "bandas" hai que saber estar) e o uso do termo "homosexual" que, ós oubidos dos conservadores británicos, encabezados por Tony Marlow, deixa de ter a significación (pseudo-)científica que orixinalmente se lle outorgou e acada un novo valor; ese que non fai falla explicar porque se intue tras das risas redobradas dos chistes de "maricóns", ou tras da reacción de calquera macho ibérico, cando se relaciona a palabriña con él ou algún dos seus parentes. Fica claro, para a posteridade, que o termo "homosexual", cual virus sementado e posto en circulación dende escuros laboratorios das académias da língua, afecta non só ao normal comportamento dos homínidos con status de "macho ibérico", senón que tamén e capaz de rachar as duras defensas do caparazón de flema natural, co que se recobren os místers ingleses.

Xa que logo a ningén extraña a cómica reacción dos xornais ingleses, cando descreben, por exemplo, a boa parte dos franceses con bolsas de man e saudándose con efusivos bicos. Ou as "burradas" do Daily Telegraph cando afirma que se o primeiro ministro británico ousase facer semellantes declaracíons referidas a mulleres francesas, sería destituido do seu cárrago por racismo (!), sexismo (?) e anti-europeísmo (toma xa....).

Pouco importa que a fermosa Edith fisexe un comentario sen maiores pretensiones más ca de manifestar a decadéncia da tradicional galanía británica. O que hai que lamentar e que, sen come-lo nen bebe-lo os gais ingleses se vexan implicados nunha nova cruzada política na que, como quera que rematar, sempre sairán perdendo.

E todo isto nun país, o Reino Unido, que a forza de conservadurismo esta-se a converter no máis retrógrado de toda Europa.

Vaia, dende aquí, todo o noso apoio ao movemento gai inglés na custosa loita polos seus dereitos.

DE OCA A OCA...

"Veto Gai". A Dirección de Esquerda Unida en Madrid non quixo incluir na súa candidatura a un esforzado militante da coalición, Alejandro Mora, simplemente por ser un dos animadores da campaña VOTA ROSA. Na nova esquerda tamén hai temas tabús".

(REVISTA "TIEMPO". 10 XUÑO 91).

Este novo escándalo volve por sobre a mesa a necesidade de resolver, dunha vez por todas, unha das asignaturas pendentes da Democracia: a eliminación de prácticas e actitudes segregacionistas.

Unha vez máis fica en evidencia como a participación no xogo institucional modera e troca o que antes foron firmes posturas políticas. Hoxendía, establecer diferencias entre esquerdas e dereitas é un mero xogo léxico; os movementos ideolóxicos e estratéxias, levados á práctica, non se diferencian. Neste contexto de evidente ambigüedad na linguaxe e comportamento políticos, é obrigado esixir solucións: unha real promoción dos dereitos civís e políticos -sen excluidos-; unha xustiza social que só poderá acadarse partindo dunha personalidade excepcional e unhas conviccións claras.

28 DE XUÑO, DÍA DA LIBERACIÓN GAÍ E LESBIANA .

Coma cada ano celebra-se en todo o mundo o dia dos gais e das lesbianas. Unha data sinalada para os homes e as mulleres que vivimos sen vergoña e con orgullo a nosa sexualidade, que non aceitamos nem gunha norma no terreno afectivo, amoroso e sexual das persoas, que reclamamos unha sexualidade libre.

O 28 de xuño ten unha importancia histórica que cremos preciso lembrar.

Todo comezou alá polo ano 1969 en Nova Iorque, onde os primeiros núcleos organizados de homosexuais respostaron á cotiá represión e hostigamento da policía, desenvocando todo nun mar de detencións, de pelexas, de mítins, de loita e de solidariedade.

1969 é un ano novidoso en moitos sensos; as novas xeracións están necesitadas de novas liberdades. Por fin a cultura mesma, a civilización é cuestionada, pisoteada, desobedecida e aborrecida.

Vai-se constituindo pouco a pouco un ancho ghetto baixo o arroupo dese monstro de cidade que permite o anonimato; aviva-se a conciencia entre os gais e as lesbianas grácias á reaparición do feminismo, do seu cuestionamento da familia patriarcal e dos roles sexuais.

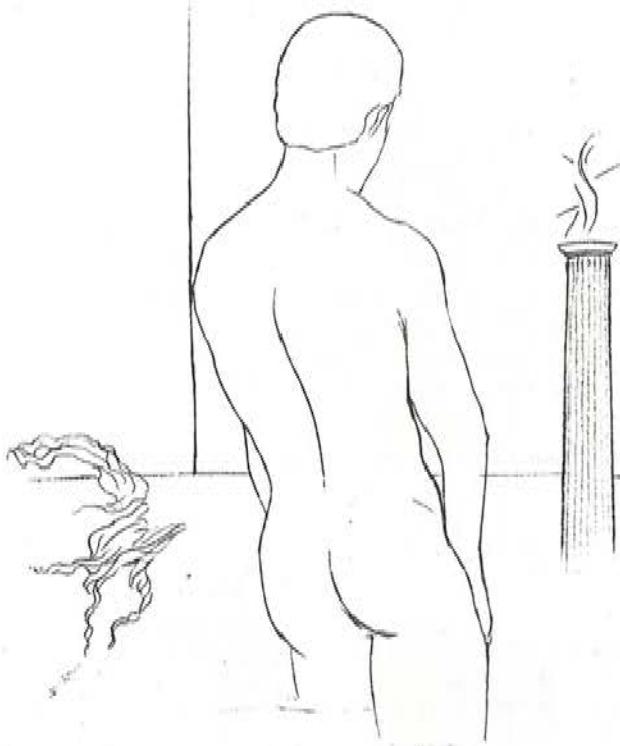
Configúra-se un movemento homosexual ao redor da propia identidade, rexeitan-se as etiquetas e as clasificacións da sociedade: pecadores, dexenerados, asociais, anormais, enfermos, antinaturais, etc.

O segundo paso é afirmaren que a sociedade establecida, sen excepcións, os marxina e desprécia porque necesita excluir ilos das súas estructuras baseadas na familia monogámica e patriarcal. Nese esquema indiscutíbel os nenos e nenas son socializados en función da sua incorporación programada nos mecanismos de producción e reproducción.

Unha sexualidade sen límites, sen prejuizos, equivaleria a dispor dunha mentalidade e dun corpo á marxe dos esquemas, dos deberes regulamentados, e esta liberdade, a más básica, opoñeria-se á opresión negando as xerarquías. De aí que a persecución do sentimento e do acto homosexual por parte dos velllos hebreos, a inquisición, o nazismo, o stalinismo, o franquismo ou o maccartismo non sexa unha simple coincidencia.

Hai vinte anos a homosexualidade, no millor dos casos, era unha enfermidade. Noutros séculos foi un pecado, e considerou-se unha maldición que só o lume

purificador podia conxurar. Cando o ascenso do fascismo e a segunda guerra mundial, nos campos de concentración repetiría-se a experiencia. Os stalinistas non chegaron a tanto. Conformaron-se con condeá-los a oito anos de prisión e ao ostracismo social. O maccartismo, na sua caza de bruxas, tivo que se limitar a despedi-los dos empregos públicos,uitar-lles beneficios e encerra-los en sólidos ghettos cus todiaos pola máfia.

A.S.R

O sucedido en Nova Iorque, espalla-se por todo o mundo, e xorden movementos, frontes e grupos cunha certa estructura liberacionista revolucionaria, que rexeita todo pacto coa sociedade que marxina e opriime aos homosexuais.

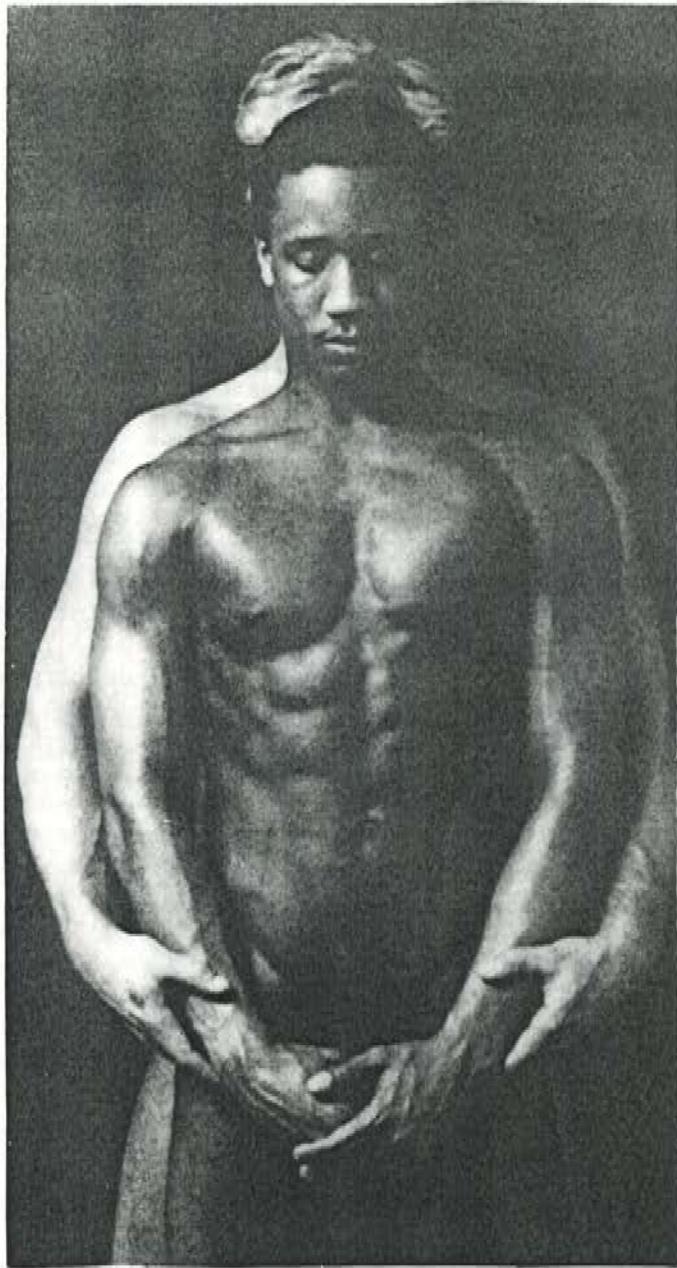
Nos primeiros anos da década dos setenta, nace o movemento no Estado Español, é Barcelona a primeira cidade onde se constitúe o primeiro grupo homosexual: Agrupación Homosexual para a Liberdade Sexual (AGHOIS), que publica en castelán a revista francesa "Arcadie".

Para o franquismo, a homosexualidade é un pecado e un delito. Así o expresa con ira a educación clerical e a lei de perigosidade social, cos seus establecementos de rehabilitación (campos de concentración camuflados nos que son recluidos principalmente os más probes e febles.

É evidente que toda marxinación é moito más inxusta do que a lei mesma establece coa sua letra. Persegue especialmente ós más oppimidos por razóns socioeconómicas, e por outra banda, promove a aparición da prostitución, a chantaxe e a corrupción.

Nas duas últimas décadas, os psiquiatras, os policías de branco, con algunhas excepcións, viron-se obrigados a usar cada vez menos os seus instrumentos de tortura. Durante un século, a medicina ocupou o lugar deixado vacante polo santo oficio, e a fogueira foi reemprazada polos electro-shocks, lobotomias, inxeccións de insulinas, ... Estos tratamentos degradantes, crueles, violatórios de todas as declaracíons de dereitos humanos, son impulsados por unha moral hipócrita e non polos intereses da saude, nem das liberdades de todo ser humano.

E un pouco triste recoñecer que estamos a anos luz dunha sociedade tolerante, permisiva, liberada, tal e como imaxinaron os nosos precursores, tal e como eles a quixeron para si.

Enche-hos de ilusión e de esperanza saber que a razón e a verdade están do nosso lado, que a nosa loita, ao igual que a loita desinteresada de milleiros de homes e mulleres ao longo da historia, teña algún dia a sua recompensa, a recompensa de todos e todas.

TERTULIAS do C.H.C.

TERTULIA. XOVES, 16 DE MAIO "HOMOSEXUALIDADE E IGREXA"

A tertúlia do mes de maio estivo adiada ó tema homosexualidade e igrexa. O interese do tema xustificaba a súa elección, xa que a influenza da igrexa segue a ser moi forte na nosa sociedade. Ademais, a igrexa, como institución, mantén unha postura oficial totalmente contraria á homosexualidade. O peso psicolóxico da relixión cristiá ten provocado moitas crises de conciéncia en moitos homosexuais, sendo motivo de procesos persoais de autoodio e autorepresión. A tertúlia estivo moi concorrida, e ademais moi centrada no tema. Constatou-se que, a pesares da disminución do poder eclesial, os valores cristiáns están moi presentes na vida cotiá. A posición da igrexa é hipócrita, xa que dentro dela hai moitos cregos homosexuais. A meirande parte dos asistentes amousouse escéptica diante dun futuro cambeo de opinión da igrexa con respecto á homosexualidade. O discurso cristián, enfocado á heterosexualidade, á reproducción e á familia, segue a negar os dereitos dos homosexuais, e nega, en definitiva, unha sexualidade libre e pracenteira.

CARTAS A S'HOMOS

En resposta á carta que asinan V. e C. Diante de todo, graciñas por escrebernos.

É certo que tratamos moito máis en profundidade o tema da homosexualidade masculina que o lesbianismo; ofertamos tamén máis información sobre un tema que outro, pero facémo-lo así porque somos un grupo de gais e queremos espallar preferentemente temas relacionados coa nosa condición.

Tocamos moito menos o lesbianismo porque parece-nos que a existéncia de grupos e comisión de lesbianas xa organizadas teñen, de seguro, moito máis que aportar á causa da liberación lesbiana ca nós.

De todos os xeitos agradecemos as vossas suxerencias.

Aledámos-nos de que vos gostara o nosso voceiro, a pesares das "pequenas" deficiencias que si é preciso correxer.

Grácias polo voso interese e apoyo, ah!, e polo detalle do papel rosa. Agardamos que vos agrade a fotografía de a carón, que vos adicamos.

Bicos, bicos, bicos.

TERTULIA:

O 28 DE XUÑO. DIA INTERNACIONAL DA LIBERACIÓN GAI E LESBIANA.

PP 1991
O pasado xoves, 13 de xuño, como de cote, no café-bar Rúa Nova, tivo lugar unha nova tertúlia, encol da significación histórica e actualidade do Día Internacional da Liberación Gai e Lesbiana. A conclusión máis importante á que se chegou foi a necesidade de acadar pronto o tempo en que non se precise dunha data sinalada para lembrar as discriminacións e vexación que veñen sofrindo históricamente lesbianas e homosexuais.

Tratáronse tamén outros temas de relevancia, como o da identidade gai e lesbiana, do proceso de formación e de asumción da propia sexualidade, e da elección do obxecto sexual.

Esta foi a derradeira tertúlia deste ano académico. A vindeira convocará-se para o mes de outubro.

A todos/as aqueles/as que viñeron participando nestas tertúlias do C.H.C. desexámos-lles un verán moi moidiño.

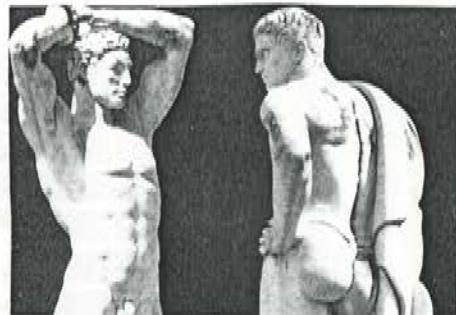
Medic

AMBENTE CULTURAL

GIOVANNI ANTONIO BAZZI, "IL SODOMA"

Poderia-se escribir un tratado impresionante dentro da historia da civilización sobor da destrucción de obras de arte que se consideraron pouco edificantes, sacrílegas ou obscenas. Esta censura "civilizada" -con vixéncia hoxendia- cebou-se especialmente naquelas concepcións estéticas das que imanaxe un espírito homófilo. A dinámica de relacións entre home e sociedade impón a ética da falsificación e así, a homosexualidade implícita na vida e/ou obra do artista será vista como unha manifestación do xénio -ser excéntrico-, un pasatempo estrano, unha extravagancia ou, no pior dos casos, un exceso, unha conduta moral obscena, a libertinaxe dun artista dissoluto. E, en definitiva, o "pecado nefando" daqueles moralistas que ven a apocalipse en cada recuncho dun mundo visto baixo a saudade da "razón do lume".

Sorte diversa ten sofrido a traxectória do home que protagoniza esta reseña. Eloxido como un dos millores artistas renacentistas por anteriores historiadores

da arte (até o século dezanove), na actualidade a sua figura cede posicions e renome grácies a unha inércia xerada por críticos das Belas Artes e polos programas de estudos imperantes nas universidades.

Este snob do renacemento italiano, esta grande figura da escola pictórica de Siena, influído polas "manieras" de Leonardo e Rafael, é autor de frescos sitos en conventos e igrexas sienenses, no Vaticano, na Vila Farnesina... e de obras tan significativas do seu estilo e impronta no mundo artístico coma o San Sebastián (Mus. Uffizi de Floréncia), A Morte de Lucrécia (Pinacoteca de Turin), Xesus no Limbo (Siena)...

Unha obra fermosa que somentes pode ser creada por unha ánima fermosa, pero que para analistas que miras curtas, é labor dun home que gostou do "Pecado Nefando", e que por decoro practica unha "prudencial" condega ao ostracismo nas análises e visións da arte pictórica renacentista dende unha óptica do século XX. Vasari en "Le vite dei più ecellenti architetti, pittore et scultori italiani da Cimabue insino ai tempi nostri" (1550) fálanos "...dun home xovial e licencioso que aledaba e entretiña ós demás coa sua vida de escasa castidate, como consecuencia do cal -e porque sempre se arrodeaba de mozos xoves e barbillampiños ós que quería desmesuradamente- adquiriu o apoio de Sodoma. Isto non só non o molestou nen o enoxou, senón que se enorgulleceu de lo...".

As preferencias que este artista sentiu eran coñecidas por moitos dos seus clientes, pero non lles preocupou nen por un interese, nen tampouco diminuiu o respeito que tiñan polo seu xenio.

"¡Ouh, cantos sodomitas hai entre os cidadáns!, ou millor dito, todos eles entréganse a este vicio."

(FRA GIORDANO. Floréncia, 1305).

GRUPOS GAIS DO ESTADO ESPAÑOL

- COORDENADORA DE FRONTES DE LIBERACIÓN HOMOSEXUAL DO ESTADO ESPAÑOL (COFLHEE)
- * EHGAM
Apdo. 1667. 48080 BILBO (BIZCAIA)
Apdo. 1632. 20080 DONOSTIA (GUIPÚZCOA)
Apdo. 1157. 31080 IRUÑA (NAVARROA)
- * COGLES
Apdo. 713. 37080 SALAMANCA
- * COLLECTIU LAMBDA
Apdc. 1197. 46080 VALÉNCIA.
- * NO TE PRIVES
Apdo. 776. 30080 MÚRCIA.
- * COLECTIVO GAI DE ÁVILA
Apdo. 105. 05080. ÁVILA
- * COGAM
r./ Barbieri, 3-3*D. 28043 MADRID
- * FAGC
r./ Villarroel, 62 3* 1*. 08011 BARNA.

- * IDENTIDAD HOMOSEXUAL DE TENERIFE
Apdo. 10809. 32002 SANTA CRUZ DE TENERIFE
- * JOGAL
Apdo. 627. 02080 ALBACETE

- OUTROS GRUPOS DO ESTADO

- * COORDINADORA DE INICIATIVAS GAIS DEL ESTADO ESPAÑOL
r./ Tallers, 42 2* 1*. 08001 BARCELONA
- * CASAL LAMBDA
r./ Passeig Picasso, 40 3* 1*. 08001 BARNA.
- * INICIATIVAS GAYS DE MADRID/GAYS EN FORMA
r./ Barbieri, 3 3*. 28004 MADRID.

* COLECTIVO HOMOSEXUAL DE COMPOSTELA (C.H.C)
Para consultas ou colaboracóns con S'HOMOS
Apdo. 191. SANTIAGO DE COMPOSTELA

AS AUTORIDADES SANITÁRIAS ADVIRTEM QUE ESTE VOCEIRO BENEFÍCIA SERIAMENTE A SAÚDE.